

L. Rasmussen: Ogsaa jeg vil i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved første Behandling henstille til mine Partifæller at stemme imod Lovforslaget.

Ole Bjørn Kraft: Under Henvisning til tidligere Udtalelser skal ogsaa jeg anbefale mine Partifæller at stemme imod Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

forkastedes med 102 Stemmer mod 15.

Den næste Søg paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Ministeren for offentlige Arbejder af Holger Larsen angaaende, hvad der er foretaget for at overvinde denne Vinters Trafik-Vanskeligheder, og hvilke Forholdsregler Ministeriet agter at gennemføre for at hindre Fortsættelse og Gentagelse af de Forhold, der med Rette kan paaklages.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 4444).

Forespørgeren (Holger Larsen): Jeg tror, at ethvert Medlem af dette Ting vil finde det fuldt berettiget, at der i denne ekstraordinært haarde Vinter med dens overordentlig vanskelige Trafikforhold stilles en Forespørgsel af den Art som den foreliggende til den højtærede Trafikminister, saaledes at Ministeren kan faa Lejlighed til at redegøre for, hvad Statsbanerne har foretaget for at imødegaa Trafikvanskelighederne, og tillige til — det haaber jeg — at fremsætte beroligende Udtalelser overfor Befolkningen.

Den strenge Vinter synes at være kommet fuldkommen bag paa Statsbanerne, og deres gamle Materiel har ikke været i Stand til at opretholde Trafikken mellem Landsdelene. Denne Katastrofe — saaledes tør man nok betegne den — har paaført Landet Tab, der beløber sig til Millioner af Kroner, og har paaført Befolkningen uhyre Lidelser. I et lille Land som vort er Forbindelsen mellem Landsdelene af en saa intim Karakter — fordi næsten alle er besvoglede, om jeg saa maa sige, økonomisk, socialt, kulturelt —, at et Sammenbrud af Trafikken rammer hver enkelt, og ikke mindst tror jeg, et Sammenbrud indvirker paa Erhvervslevet. Det er jo saaledes, at Arbejdsløsheden i allerhøjeste Grad forøges ved Traffikkens Sammenbrud, og Arbejdsløsheden er paa

det nuværende Tidspunkt af et uhyggeligt Omfang. Som Eksempel maa jeg maaske anføre, at adskillige Bedrifter i Jylland ikke er i Stand til vedblivende at holde deres Virksomheder i Gang, medmindre de har Forbindelse med Hovedstaden eller med Sjælland. Jeg skal nævne som Eksempel et Bladforetagende, der uvægerligt maatte gaa ind, hvis det ikke kunde faa Papir tilført herovre fra. Hvis man ikke kunde faa Papir ad Statsbanevejen, ad de almindelige Overfartsveje eller ad privat Vej, ad Dampskibsvejen, maatte man gaa til Tyskland og købe det dér til stor Gene for dansk Arbejde, og naturligvis til Forøgelse af Arbejdsløsheden herhjemme. Det siger derfor sig selv, at vi alle har Interesse i, at alt bliver sat ind paa at holde Hovedforbindelserne vedlige, og ved Hovedforbindelser forstaaer jeg to Forbindelser: Eksportforbindelsen, der skal føre vore Varer til Udlandet, og Store Bælts Forbindelsen, og denne sidste anser jeg for den væsentligste af alle vore indre Farvandsforbindelser. Vor Eksportforbindelse har, synes jeg, klaret sig nogenlunde, man har været i Stand til at føre vore Eksportvarer ud af Landet, men derimod har man ikke været i Stand til at holde den indre Forbindelse vedlige, og jeg skal ikke nægte, at jeg anser Forbindelsen fra Korsør til Nyborg for den væsentligste. Hvis denne Forbindelse er i Orden, vil man nemlig ad denne Vej kunne føre Eksportvarerne til Esbjerg og derfra videre til Udlandet. Et Sammenbrud som det, der er sket paa Store Bælts Ruten, finder jeg er det skadeligste, der kunde ske, og derfor rejser det Spørgsmaal sig — og det er Anledningen til min Forespørgsel her i Dag — om man nu ogsaa har gjort alt, hvad man kunde, for at holde denne, den væsentligste af alle vore Forbindelser, vedlige. Jeg kan ikke komme bort fra, at Statsbanerne jo forholdsvis hurtigt, allerede i Slutningen af Januar, eller i alt Fald først i Februar, maatte være klar over, at Færgerne ikke magtede Opgaven, og at Statsbanernes Isbrydermateriel var for gammelt og for ringe, saaledes at Godset ikke kunde føres over Store Bælt, men hobede sig op paa begge Sider af Bæltet, naturligvis til stor Gene for dem, der skulde have dette Gods. Og Passagertrafikken kunde kun finde Sted under Forhold, der trodser enhver Beskrivelse.

Hvad foretog man sig nu i denne Anledning fra Statsbanernes Side? Den højtærede Trafikministers Partifælle i det andet høje Ting, det ærede Medlem Hr. Villemoes har jo forleden Dag offentlig